

Otthon a drogterápiában

Rendkívül nehéz, sőt talán lehetetlen annak beleélnie magát egy kábítószerfüggő helyzetébe, aki soha nem küzdött ezzel vagy akár más szenvedélybetegséggel. A függőségek kialakulásában a genetikai hajlamosító tényezők mellett hangsúlyos szerepe van a szociális mintáknak is, amelyeket leggyakrabban még gyerekkorban, a szülőktől kapunk. A református egyház által létrehozott és működtetett Kallódó Ifjúságot Mentő Misszió (KIMM) Ráckeresztúri Drogterápiás Otthonában jártunk.

A drogterápiás program egy hónapos próbaidőből, ezt követő három fázisból, majd 45 napos, ún. kiléptetési szakaszból és utógondozási lehetőségből áll. A próbaidő teljes elszigetelést jelent a külvilágtól, ezt követően pedig a lakók kompetenciák elsajátításával – személyes fejlődésük függvényében – nem konkrét időhöz kötve – lépnek előre a terápiás szakaszokban. A betegekkel pszichiáter-addiktológus, belgyógyász szakorvos és személyes mentorok, terápiás munkatársak foglalkoznak.

A terápia alappillérei

Az otthon keresztyén programja a munkatársak természetes életvitelét és értékrendjét tükrözi. A vallási hovatartozás azonban nem feltétele sem a felvételnek, sem a programban maradásnak. A hit lehetőség, de nem kötelező.

A terápia során törekednek a motivációt támogató önszorgító elemek minél hangsúlyosabb alkalmazására, hiszen a szenvedélybeteg akkor gyógyul meg, ha önmagát sikerül meggyőznie. Az otthonban úgynevezett technikai személyzet nincs, minden házi- és házkörüli munkát a lakók végezték.

Az otthon mindennapjait a szervezett közösségi élet határozza meg. A négy szemközti – elsősorban a mentortal, illetve az intézeti lelkésszel, az otthonvezetővel és a pszichiáterrel folytatott – beszélgetések célja a feltárást, az érzelmi támogatást, az önisme-

ret elmélyítése és a gyógyulás segítése. Heti órarend szerint zajlanak a közösségi programok, a többi között bibliaóra, témacentrikus beszélgetések, önszorgító, konfliktuskezelő, visszacsúszást megelőző csoport és sportfoglalkozások, a napokat az esti áhítat és azt követő találkozás zárja le. A terápiás koncepció fő gondolata az emberi értékek – a szeretet, a tisztelet és az elfogadás – bemutatása és átadása.

Megtört lelkek harca

Hamar János, addiktológiai szakember négy éve dolgozik segítőként az otthonban. Véleménye szerint a szenvedélybetegség, így például a drogozás is „az adott élethelyzetben, egy elakadásban adott rossz válasz”.

Ameddig egy szenvedő gyerekekkel bármikor, szinte reflexszerűen képesek vagyunk együttérezni, addig „szinte képtelenek vagyunk ugyanezt a sérült, szenvedő gyereket meglátni a szenvedélybeteg fiatalokban, felnőttekben.” A kábítószerrel egy tipikus oka a szeretethiány, a függők jellemzően instabil, testi-lelki (gyakran szexuálisan is) bántalmazó családban, és/vagy szenvedélybeteg szülő(k) mellett nőttek fel. Lélektani hajlamosító tényező továbbá, ha a szülők nem reális elvárásokat támasztanak gyermekük felé, spórolnak a pozitív megerősítésekkel, amelyek következtében önértékelési károsodás, kisebbségi érzés, tanulási zavarok és kommunikációs problémák is kialakulhatnak. A

család szerepe a függőség kialakulásában és a terápia során egyaránt nagyon fontos. Jellemző azonban sajnós, hogy a szakemberekkel konzultáló családtagok „hárítanak”, véleményük szerint nem velük van a gond. Hamar János többéves tapasztalatával állítja, hogy „ha a gyerek drogozik, az részben tünete annak, hogy baj van a családban.”

Függj valami mástól, csak ne a drogtól!

A 26 éves B. Márton, az otthon egyik „végzős” lakója. Mintegy tizenkét évet töltött el az alkohol, a drogok és a szerencsejáték függőségében. Mentálisan és érzelmileg is leéppült, a családban, az iskolában és a munkahelyen is folyamatosan problémái adódtak. Több öngyilkossági kísérletet is „megúszott”. Végül elhatározását – hogy szeretne a szerek rabságától megszabadulni – súlyos alkoholmérgezéssel végződő születésnap bulija után hozta meg tavaly januárban. „Úgy éreztem, hogy ha ezt folytatom, belehalok!” Először a Válaszút drogkonzultációs irodához fordult, majd a ráckeresztúri otthonban kezdte meg a terápiát.

Átlagos családban, de alkoholist, agresszív apa mellett nőtt fel. Szülei elvárásai, gyakori neheztelése és a – részben az apa alkoholizmusát is tákargató, illetve tagadó – családi légkör miatt úgy érezte, hogy nem lehet önmaga és nem bízhat a felnőttekben.

Folyamatosan szorongott, és már gyerekkorában súlyproblémái voltak. Egészen kisgyerekként megtanulta, hogyan kell „önvédelemből” folyamatosan hazudni a szüleinek. A hazudozás – a terápia megkezdéséig – szinte reflexszerű szokásává vált. „Mindig tudtam használni a lehetőségeimet és a képességeimet arra, hogy valamilyen elérést, vagy éppen megússzak.” Saját magát is remekül csapta be a függőségével kapcsolatban, vagy, amikor a szüleitől lopott. Azzal nyugtatta meg a lelkiismeretét, hogy csak „kölcsonvesz” a pénzt.

A terápia során azonban minden hazugsággal szembenézett. Ma azt vallja: „annyira vagyok beteg, amennyi titkom van.” A terápia előtt nagyon jól tudott – érzelmei kinyilvánítása nélkül – alkalmazkodni mindenhez és mindenkihez. Az otthonban azonban megtanulta, hogy mindig vállalhatja az érzéseit és azt is, miként fejezze ki azokat.

Mivel művészi érdeklődését a szülei nem támogatták, jogi karon folytatott egyetemi tanulmányokat, amit harmadévesen megszakított. Jelenleg a film- és mozgóképkészítés iránt érdeklődik. Azt tervezi, hogy ennek megfelelő szakirányú egyetemre felvételizik, vagy szociális (elsősorban kábítószerfüggőség-kezelési) területen, segítőként helyezkedik el.

Az egyik legfontosabb feladatának azt látja, hogy megoldja párkapcsolati problémáit. Mivel szorongása miatt mindig ittasan vagy bódult állapotban

Marci felkészültnek érzi magát a „kinti”, józan életére

ismerkedett, egyáltalán nincs józan élménye ezen a területen.

A ráckeresztúri otthonban a lakók saját életdöntésük alapján, a szakmai stáb és a terápiás közösség támogatásával szabadulhatnak meg a kábítószer szenvedélybetegségéből. Bővebb információ és elérhetőségek a www.drogterapia.hu oldalon találhatóak. A Református Rehabilitációs Alapítvány munkáját a 18492415-1-07 adószámra leadott egy százalékos felajánlással is támogatni lehet.